

ВІД РЕДАКЦІЇ

Звісно, прихід міліції до кіноклубу — це нонсенс. Навіть за радянських часів кіноклубам, та ще в університетах, не обмежували репертуару. Це були свого роду острови свободи і мислячі ідеологи вважали: щоб боротися з ворожою ідеологією, її треба знати не в переказах, а бачити безпосередньо — кінематограф цьому чудово сприяв. Нонсенс нинішнього вторгнення полягає ще й у тому, що дозвільні посвідчення чи відмова в таких поширюється на прокат. Кіноклуби ж не є комерційними установами, перегляд не має масового характеру. Тому боротьба з цим «порушенням» наводила на думку, що спрацювали чиїсь вражені амбіції. Як кажуть: «Не туди б'єш, Іване!»

Нездатність правоохоронних органів розрізнити інтерес пізнавальний від інтересу ділків кінобізнесу і викликали надуману проблему, дали привід «кіноманам», які взагалі-то не цікавляться комерційним кіно, розтрубити про втручання цензури і обмеження свободи. Цей галас звучить комічно в Україні, де відеоринок, кінопрокат і телебачення перенасичені фільмами про насильство.

Постраждалий фільм глядачі таки подивилися того вечора і наступного дня ніхто про нього вже не згадував. Зате враження від приходу міліції перевершили враження від багатьох бойовиків разом узятих.

Можна зрозуміти шок керівника кіноклубу — держава мала б цінувати ентузіазм людини, яка організувала кіноклуб, уже більше 10 років показуючи й українські фільми, а не підозрювати її у правопорушеннях. Якщо вже говорити про порушників, то ним є держава, яка не забезпечує в країні правової підтримки кіновиробництва

(шляхом відрахування на виробництво фільмів прибутків з реклами, якої в нас на душу населення найбільше у світі). Без цієї підтримки в Україні не виконується Закон «Про кінематографію» (прийнятий 1998 року), за яким в українському прокаті повинні демонструватися 30 відсотків українських фільмів. Більше того, навіть поодинокі нові українські фільми в прокат не допускаються. І ніхто за це не несе відповідальності,

Тут же міліція зробила одіозному фільмові безплатну рекламу: заборона привертає увагу, викликає протест.

Та все ж, підтримуючи свободу у виборі фільмів для перегляду, редакція не поділяє поглядів автора статті «З цензурою: насильство на екрані і в житті». По-перше, тому що не вважає свободу вседозволеністю. По-друге, свобода глядача і свобода ділків — це різне. Ділки наркобізнесу також хотіли б свободи для свого бізнесу, але їх ізолюють від суспільства. Не можна, маючи справу з отруйними речовинами, залишитися здоровим. Щоправда, вплив екранного насильства менше піддається виміру юридичному, але існують виміри моральні. Релігія і мораль впродовж віків хоча й не рятували людську цивілізацію від проявів агресії, але рятували її від самознищення. Українське суспільство прагне захиститися від культу насильства, яке йому нав'язують ділки кінобізнесу. Поки що не зовсім успішно, але спроби є і відкидати їх не можна.

І насамкінець. Голлівудське кіно не потребує адвокатів. А стаття є взірцем його ґрунтового захисту. Якби такий пристрасний захист мало кіно українське...

Редакція планує продовжити обговорення цієї проблеми.

НАГОРОДИ, ЗДОБУТІ УКРАЇНСЬКИМИ ФІЛЬМАМИ 2005 РОКУ

Матеріал підготували Ірина Клименко, начальник відділу історії кіно та фільмографії Національного Центру О.Довженка Жанна Мельничук, співробітниця Міністерства культури і туризму.

НАСТРОЮВАЧ

«Пигмалион» (Росія), Одеська кіностудія, Міністерство культури і мистецтв України, Міністерство культури Російської Федерації, 2004, реж. К.Муратова

V Фестиваль центрально- та східноєвропейських фільмів «goEast» (2005) — Приз «Золота лілея» «За його атмосферу та переконливу гру акторів, що занурює нас у чарівний світ, сповнений гумору».

Російська національна кінематографічна премія «Ніка» за 2004 рік (Москва, 2005) — К.Муратовій за найкращу режисерську

роботу, А.Демидовій за найкращу жіночу роль, Н.Руслановій за найкращу жіночу роль другого плану.

Ялтинський міжнародний фестиваль продюсерського кіно України і Росії «Кіно-Ялта» (Ялта, 2005) — перша премія у номінаціях «За найкращий продюсерський проект» та «За найкращий акторський склад».

V Міжнародний фестиваль акторів кіно «Стожари» (Київ, 2005) — приз Г. Делієву «Найкраща чоловіча роль».

II МКФ «Євразія» (м. Алмаати, Казахстан, 2005) — гран-прі та приз «За найкращу жіночу роль» А.Демидовій та Н.Руслановій.

ТАТАРСЬКИЙ ТРИПТИХ

Національна кіностудія художніх фільмів ім. О.Довженка, 2004, реж. О.Муратов

V Міжнародний фестиваль акторів кіно «Стожари» (Київ, 2005) — Диплом І.Салагаєвій «За майстерність у виконанні головної ролі».

ПЕРЕСОХЛА ЗЕМЛЯ

Національна Кінематека України, кіностудія «Золоті ворота», на замовлення Міністерства культури і мистецтв України, 2004, реж. Т.Томенко

Диплом «Найкраща операторська робота», диплом фільму незалежного журі студентів-кінознавців за сценографію, декор та костюми на XVI Міжнародному фестивалі студентських фільмів «Пролог» (Київ, 2005). Приз Національної спілки кінематографістів України – цифрова фотокамера – М.Маркову.

Переможець «Конкурсу ігрового кіно (студент-сінема)» та «Краща операторська робота (студент-сінема)» на кіновідеофестивалі «Відкрита ніч. Дубль 9,5» (Київ, 2005). V Міжнародний фестиваль акторів кіно «Стожари» (Київ, 2005) – приз С.Сипливному «Найкраща чоловіча роль в короткометражному фільмі».

КОНСОНАНС

Національна Кінематека України, на замовлення Міністерства культури і мистецтв України, 2004, реж. В.Мельникова

Переможець номінації «Краща режисерська робота (проф-сінема)» на кіновідеофестивалі «Відкрита ніч. Дубль 9,5» (Київ, 2005).

ПРОТИ СОНЦЯ

«Укркінохроніка», на замовлення Міністерства культури і мистецтв України, 2004, реж. В.Васянович

Гран-прі ім. Володимира Шевченка; Диплом «За найцікавіший сценарій» на II МКФ документальних фільмів «Кінолітопис-2005» (Київ).

XXVII МКФ короткометражних фільмів у Клермон-Феррані (Франція, 2005) – спеціальний приз журі.

Диплом за найкращий короткометражний фільм (у міжнародному конкурсі) на I Українському МКФ документального кіно «Контакт» (Київ, 2005).

Молодіжний міжнародний кінофестиваль IMAGO (м. Фундау, Португалія, 2005) – Особлива відзнака журі «За лаконічність засобів, побудову оповіді і портрету сучасного українського життя при дослідженні суті творчості» (програма «Документальні короткометражки»).

ЗАСИПЛЕ СНІГ ДОРОГИ...

«Україмафільм», на замовлення Міністерства культури і мистецтв України, 2004, реж. Є.Сивокінь.

XII Міжнародний фестиваль анімаційних фільмів «Крок» (2005) – приз газети «Дзеркало тижня».

35 Київський МКФ «Молодість» (2005) – приз журі програми «Панорама українського кіно 2004 – 2005» (приз газети «Дзеркало тижня»).

МИХАЙЛЮКИ

Одеська кіностудія, на замовлення Міністерства культури і мистецтв України, к/м, 2004, реж. С.Крутін

Приз за найкращу екранну роботу на XVI Міжнародному фестивалі студентських фільмів «Пролог» (Київ, 2005). С.Крутін також отримав приз від Міністерства культури і мистецтв України: поїздки на фестиваль продюсерського кіно «Кіно-Ялта, 2005».

Переможець номінації «Конкурс ігрового кіно (студент-video)» на кіновідеофестивалі «Відкрита ніч. Дубль 9,5» (Київ, 2005).

ОЛІГАРХ

(З ЦИКЛУ «ЛЮБОВ – ЦЕ...»)

ГО «Західноєвропейський інститут», на замовлення Міністерства культури і мистецтв України, 2004, реж. О.Росич

Кіновідеофестиваль «Відкрита ніч. Дубль 9,5» (Київ, 2005) – переможець номінації «Краща режисерська робота (студент-сінема)».

КІНОМАНІЯ

(З ЦИКЛУ «ЛЮБОВ – ЦЕ...»)

ГО «Західноєвропейський інститут», на замовлення Міністерства культури і мистецтв України, 2004, реж. Г.Яровенко

Диплом (у національному конкурсі) на I Українському МКФ документального кіно «Контакт» (Київ, 2005).

НЕБЕЗПЕЧНО ВІЛЬНА ЛЮДИНА

Національна кінематека, на замовлення Міністерства культури і мистецтв України, 2004, реж. Р.Ширман

II МКФ документальних фільмів «Кінолітопис» (Київ, 2005) – «Київська премія» (за найкращу режисерську роботу). I Український МКФ документального кіно «Контакт» (Київ, 2005) – приз «Найкращий повнометражний фільм» (в національному конкурсі).

XVI Відкритий фестиваль документального кіно «Росія» (Єкатеринбург, 2005) – гран-прі.

ВЕРОНІКА І САКСОФОН

«Інтерфільм», на замовлення Міністерства культури і мистецтв України, 2004, реж. О.Фетісова

Диплом «Золотий кадр» (за найкращу

операторську роботу) на II МКФ документальних фільмів «Кінолітопис-2005» (Київ).

Диплом (у національному конкурсі) на I Українському МКФ документального кіно «Контакт» (Київ, 2005).

П'ЕСА ДЛЯ ТРЬОХ АКТОРІВ

«Україмафільм», на замовлення Міністерства культури і мистецтв України, 2004, реж. О.Шмигун

Диплом «Найкраща анімація», диплом О.Шмигуну незалежного журі студентів-кінознавців на XVI Міжнародному фестивалі студентських фільмів «Пролог» (Київ, 2005).

Переможець номінації «Конкурс анімаційного кіно (проф.)» на кіновідеофестивалі «Відкрита ніч. Дубль 9,5» (Київ, 2005).

Приз «За кращу анімацію» (розділив з фільмом «Вивчення ефекту падіння») на МКФ «La Fila» (Іспанія, 2005).

XVI Міжнародний фестиваль короткометражного кіно у Сан-Паулу (Бразилія) – увійшов у десятку стрічок-лідерів.

XII Міжнародний фестиваль анімаційних фільмів «Крок» (2005) – приз у категорії «Фільм-дебют».

ПОРТРЕТ, НАПИСАНИЙ ГЛИБИНОЮ

«Кінематографіст», на замовлення Міністерства культури і мистецтв України, 2005, реж. Л.Мацко.

32 Всесвітній фестиваль підводного зображення (м.Антіб, Франція, 2005) – приз «Найкращий документальний історичний фільм».

ПОДОРОЖНІ

Київський національний університет театру, кіно і телебачення ім. І.Карпенка-Карого (КНУТКіТ), 2005, реж. І.Стрембіцький

58 Каннський МКФ (Франція, 2005) – «Золота пальмова гілка» в розділі короткометражних фільмів.

V Грузинський МКФ молодіжного і студентського кіно «Сесілі» (м.Тбілісі, 2005) – приз «Сесілі» «Найкращий документальний фільм» та дипломи за «Найкращий звук» і «Найкращу режисуру».

III Тіранський МКФ короткометражних фільмів (Албанія, 2005) – приз «Найкращий документальний фільм».